

וַיִּסְעוּ מוֹדֵעֵיכֶם וַיִּזְנוּ בְּמִסְרוֹת וַיִּסְעוּ מִמִּסְרוֹת
וַיִּזְנוּ בְּבִנְיָ יֶעֱקֹב וַיִּסְעוּ מִבְּנֵי יֶעֱקֹב וַיִּזְנוּ בְּחֹר הַגֶּדֶר
וַיִּסְעוּ מִחֹר הַגֶּדֶר וַיִּזְנוּ בִּיטְבֹתָה וַיִּסְעוּ מִיטְבֹתָה
וַיִּזְנוּ בְּעֵבְרָתָה וַיִּסְעוּ מִעֵבְרָתָה וַיִּזְנוּ בְּעֵצִיץ גִּבֹר
וַיִּסְעוּ מִעֵצִיץ גִּבֹר וַיִּזְנוּ בְּמִדְבַר צֶן הוּא קִדְשֵׁי
וַיִּסְעוּ מִקִּדְשֵׁי וַיִּזְנוּ בְּהַר הָהָר בְּהִצָּה אֶרֶץ אֲדוּם
וַיַּעַל אֶהֱרָץ הַכֹּהֵן אֶל הַר הָהָר עַל פִּי יְהוָה וַיָּמֹת
שָׁם בַּעֲשֹׂת הָאֲרָבָעִים כִּצָּאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם בְּחֹדֶשׁ הַחֹדְשִׁי בְּאַחֲד לַחֹדֶשׁ וְאֶהֱרָץ
בֶּן שִׁלְשֵׁי וְעֶשְׂרִים וּכְמֹאת שָׁנָה בְּמֹתוֹ בְּדֶהֱרָ
הָהָר

וַיִּשְׁמֹעַ הַכֹּהֵן מִכָּל עֶרְדֵּי
וְהוּא יֹשֵׁב בְּגִבֹר בְּאֶרֶץ כְּנָעַן בָּבָא בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיִּסְעוּ מִזֶּהר הָהָר וַיִּזְנוּ בְּצִבְמוֹנָה וַיִּסְעוּ מִצִּבְמוֹנָה
וַיִּזְנוּ בְּפוֹנֵץ וַיִּסְעוּ מִפוֹנֵץ וַיִּזְנוּ בְּאַבֹת וַיִּסְעוּ מֵאַבֹת
וַיִּזְנוּ בְּעִי הָעֵבְרִים בְּגִבּוֹל מִזְאֵב וַיִּסְעוּ מִעִיִּים
וַיִּזְנוּ בְּדִיבֶן גֹּד וַיִּסְעוּ מִדִּיבֶן גֹּד וַיִּזְנוּ בְּעֶלְכֹן
הַבְּכִתִּימָה וַיִּסְעוּ מִעֶלְכֹן הַבְּכִתִּימָה וַיִּזְנוּ בְּהָרִי
הָעֵבְרִים כְּפִנֵּי נָבו וַיִּסְעוּ מִזֶּהרִי הָעֵבְרִים וַיִּזְנוּ
בְּעֶרְבֹת מִזְאֵב עַל יֶרֶדֶץ יֶרֶחוֹ וַיִּזְנוּ עַל הַיֶּרֶדֶץ
מִבֵּית הַיִּשְׁכּוֹת עַד אֲבָב הָעִשְׁטִים בְּעֶרְבֹת
מִזְאֵב וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה

בְּעֶרְבֹת מִזְאֵב עַל יֶרֶדֶץ יֶרֶחוֹ לֵאמֹר דָּבָר אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי אַתֶּם עֲבָרִים אֶת הַיֶּרֶדֶץ
אֶל אֶרֶץ כְּנָעַן וְהוֹרַשְׁתֶּם אֶת כָּל יֹשְׁבֵי הָאֶרֶץ
מִפְּנֵיכֶם וְאַבְדֶּתֶם אֶת כָּל מִשְׁכֵּיתֶם וְאֶת כָּל צִנְמוֹי
מִסִּכְתֶּם תֹּאבְדוּ וְאֶת כָּל בְּמֹתֶם תִּשְׁמִידוּ וְהוֹרַשְׁתֶּם
אֶת הָאֶרֶץ וַיִּשְׁבַּתֶּם בָּהּ כִּי לָכֶם נָתַתִּי אֶת הָאֶרֶץ
לְרֵשֶׁת אֶתְּהָ וְהִתְנַחֲלֶתֶם אֶת הָאֶרֶץ בְּגֹרֶם
לְמִשְׁפּוֹחֵיכֶם לְרַב תִּרְבּוּ אֶת נַחֲלָתוֹ וּלְמַעַט
תִּמְעִיט אֶת נַחֲלָתוֹ אֶל אֲשֶׁר יֵצֵא לוֹ שִׁמְהָ הַגֹּרֶם
לוֹ יִהְיֶה לְמִשְׁחָת אֲבֹתֵיכֶם תִּתְנַחֲלוּ וְאִם לֹא תוֹרִישׁוּ
אֶת יֹשְׁבֵי הָאֶרֶץ מִפְּנֵיכֶם וְהָיָה אֲשֶׁר תּוֹתִירוּ מִהֶם
לְשִׁכִּים בְּעֵינֵיכֶם וּלְצִנִּיִּם בְּצִדֵּיכֶם וַיִּצְרְרוּ אֶתְכֶם
עַל הָאֶרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם יֹשְׁבִים בָּהּ וְהָיָה כְּאֲשֶׁר
הִבִּיתִי לַעֲשׂוֹת לָהֶם אֲעִשֶׂה לָכֶם

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר צֵן אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי אַתֶּם בָּאִים אֶל הָאֶרֶץ כְּנָעַן
זֹאת הָאֶרֶץ אֲשֶׁר תִּפְּל לָכֶם בְּנַחֲלָה אֶרֶץ כְּנָעַן
לְגַבְלָתָהּ וְהָיָה לָכֶם פָּאֵת נֶגֶב מִמִּדְבַר צֶן עַל יְדֵי
אֲדוּם וְהָיָה לָכֶם גִּבּוֹל נֶגֶב מִקִּצֵּה יָם הַמִּלְחָה קִדְמוֹה
וְנֹסֵב לָכֶם הַגִּבּוֹל מִנֶּגֶב לְמַעַל עַקְרֵבִים וְעֵבֶר צִנָּה
וְהָיָה תוֹצֵאתוֹ מִנֶּגֶב לְקִדְשֵׁי בְרָנֶע וַיֵּצֵא חֲצֵר אֲדָר

ועבר עֲצֻמָּתָהּ וְגִסְבַּת הַגָּבוֹל מִעֲצֻמוֹתָּהּ וְחִלָּה מִצָּרִים
וְהָיוּ תוֹצְאֹתָיו הַיְמוֹה וְגָבוֹל יָם וְהָיָה לָכֶם הַיָּם הַגָּדוֹל
וְגָבוֹל זֶה יִהְיֶה לָכֶם גָּבוֹל יָם וְזֶה יִהְיֶה לָכֶם גָּבוֹל
צִפּוֹן מִן הַיָּם הַגָּדוֹל תִּתְּאוּ לָכֶם הַר הַהָר מִהָר הַהָר
תִּתְּאוּ כְּבֹא חֲבוֹת וְהָיוּ תוֹצְאֹת הַגָּבֹל צִדְדָהּ וַיֵּצֵא
הַגָּבֹל זִפְרָנָה וְהָיוּ תוֹצְאֹתָיו וַיֵּצֵר עֵינָיו זֶה יִהְיֶה לָכֶם
גָּבוֹל צִפּוֹן וְהִתְאוּיָתָם לָכֶם לְגָבוֹל קִדְמוֹה מִוֹצֵר
עֵינָיו עֲפֻמוֹה וַיֵּרֶד הַגָּבֹל מִשְׁפָּם הַרְבֵּלָה מִקֶּדֶם
כְּעֵץ וַיֵּרֶד הַגָּבֹל וּמוֹתָה עַל כְּתָף יָם כְּנֶרֶת קִדְמוֹה
וַיֵּרֶד הַגָּבֹל הַיֵּרֶדְנָה וְהָיוּ תוֹצְאֹתָיו יָם הַמִּלְחָה זֹאת
תִּהְיֶה לָכֶם הָאָרֶץ לְגָבֻלָתָהּ סָבִיב וַיֵּצֵא מִשְׁדֵּה
אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לָכֶם
אֶתָּה בְּגֹרֶל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לָתֵת לְתַשְׁעֵת הַמִּטּוֹת
וַיֵּצֵא הַמִּטָּה כִּי לָקְחוּ מִטָּה בְּנֵי הָרָאוּבֵנִי לְבֵית
אֲבֹתָם וּמִטָּה בְּנֵי הַגָּדִי לְבֵית אֲבֹתָם וַיֵּצֵא מִטָּה
מִנֶּשֶׁה לָקְחוּ לְחֻכְתָּם עֵינֵי הַמִּטּוֹת וַיֵּצֵא הַמִּטָּה
לָקְחוּ לְחֻכְתָּם מִעֵבֶר לַיֵּרֶדֶן יִרְחוֹ קִדְמוֹה
מִזְרָחָהּ

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר אֲכֹל עֲמֹת הָאֲנָשִׁים
אֲשֶׁר יִנְחֻלוּ לָכֶם אֶת הָאָרֶץ אֲכַלְעִזֶּה הַכֹּהֵן וַיְהוֹשִׁיעַ
בֶּן נֹחַ וְנָשִׂיא אֶחָד נָשִׂיא אֶחָד מִמִּטָּה תִקְחוּ לְחֻכְ
אֶת הָאָרֶץ וְאֲכֹל עֲמֹת הָאֲנָשִׁים לְמִטָּה יְהוּדָה
כֹּלֵב בֶּן יִפְנֶה וּלְמִטָּה בְּנֵי שִׁמְעוֹן עִמְנוּאֵל בֶּן
עֲמִיהוֹד לְמִטָּה בְּנֵימֶן אֲכִיזֶדֶר בֶּן כַּסְכָּן וּלְמִטָּה
בְּנֵי רָץ נָשִׂיא בָקִי בֶּן יִגְלִי לְבִנֵי יוֹסֵף לְמִטָּה בְּנֵי
מְנַשֶּׁה נָשִׂיא חֲזִיָּאֵל בֶּן אֶפְרַיִם וּלְמִטָּה בְּנֵי אֶפְרַיִם
נָשִׂיא קִמּוּאֵל בֶּן שַׁפְטָן וּלְמִטָּה בְּנֵי זְבוּלֹן נָשִׂיא
אֲכִיזָפָן בֶּן פֶּרֶז וּלְמִטָּה בְּנֵי יִשָּׁשְׁכָר נָשִׂיא
פִּלְטִיאֵל בֶּן עִזֶּן וּלְמִטָּה בְּנֵי אֲשֶׁר נָשִׂיא אֲחִיהוֹד
בֶּן שִׁלְמוֹי וּלְמִטָּה בְּנֵי נַפְתָּלִי נָשִׂיא פִּדְהָאֵל בֶּן
עֲמִיהוֹד אֲכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לְחֻכְל אֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל בָּאָרֶץ כְּנָעַן

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בְּעֶרְבַת מוֹאָב עַל יֵרֶדֶן
יִרְחוֹ לֵאמֹר צִו אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָתְנוּ לְכֹלִים מִנְחָתָם
אֲחֻזָּתָם עָרִים לְעִבְתָּהּ וּמִגֶּרֶשׁ לְעָרִים סְבִיבֹתֵיהֶם
תִּתְּנוּ לְכֹלִים וְהָיוּ הָעָרִים לָהֶם לְעִבְתָּהּ וּמִגֶּרֶשֵׁיהֶם
יִהְיוּ לְבִהְמוֹתָם וּלְרֹכֻשָׁם וּלְכָל חֵיתָם וּמִגֶּרֶשֵׁי
הָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לְכֹלִים מִקִּיר הָעִיר וְחֻצָּהּ אֵלֶּף
אַמּוֹה סָבִיב וּמִדָּתָם מִחוּץ לָעִיר אֶת פֶּאת קִדְמוֹה
אֵלֶּפִים בְּאַמּוֹה וְאֶת פֶּאת נֶגֶב אֵלֶּפִים בְּאַמּוֹה וְאֶת
פֶּאת יָם אֵלֶּפִים בְּאַמּוֹה וְאֶת פֶּאת צִפּוֹן אֵלֶּפִים
בְּאַמּוֹה וְהָעִיר בְּתוֹךְ זֶה יִהְיֶה לָהֶם מִגֶּרֶשֵׁי הָעָרִים

ואת הערים אשר תתנו לכוים את שש ערי
המקלט אשר תתנו לנס שימה הרצוח ועליהם
תתנו ארבעים ושיתים עיר ככל הערים אשר תתנו
לכוים ארבעים ושימה עיר אתהן ואת מורשיהן
והערים אשר תתנו מאוזת בני ישראל מואת הרב
תרבן ומואת המועט תמועיטו איש כפי נזכותו אשר
ינזכו יתן מעריו לכוים

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם כי אתם עברים את הירדן ארצה
כנען והקריתם לכם ערים ערי מקלט תהיינה
לכם ונס שימה רצוח מכה נפש בשגגה והיו לכם
הערים למקלט מנאכל ולא ימות הרצוח עד עמודו
לפני העדה למועפט והערים אשר תתנו שש ערי
מקלט תהיינה לכם את שש הערים תתנו בארץ כנען ערי
מקלט תהיינה לבני ישראל וכנען וכלתושב בתוכם
תהיינה שש הערים האלה למקלט לנס שימה ככל
מכה נפש בשגגה ואם בכלי ברזל הכהו וימות רצוח
הוא מות ימות הרצוח ואם באבן יד אשר
ימות בה הכהו וימות רצוח הוא מות ימות הרצוח
או בכלי עץ יד אשר ימות בו הכהו וימות רצוח הוא
מות ימות הרצוח גאל הדם הוא ימות את הרצוח
בפגעו בו הוא ימותו ואם בשנאה יהדפנו או
השכיר עכיו בצדיה וימות או באיבה הכהו בידו
וימות מות ימות המכה רצח הוא גאל הדם ימות את
הרצוח בפגעו בו ואם בפתע בלא איבה הדפו או
השכיר עכיו כל כלי בלא צדיה או בכל אבן
אשר ימות בה בלא ראות ויפל עליו וימות והוא
לא אויב לו ולא כובקש רעתו ושיפטו העדה בין
המכה ובין גאל הדם על המועפטים האלה והצילו
העדה את הרצוח מיד גאל הדם והשיבו אותו
העדה אל עיר מקלטו אשר נס שימה וישב בה עד
מות הכהן הגדל אשר משיח אתו בשימן הקדש
ואם יצא יצא הרצוח את גבול עיר מקלטו אשר
ינס שימה ומוצא אתו גאל הדם מוחץ כגבול עיר
מקלטו ורצוח גאל הדם את הרצוח איך לו דם כי
בעיר מקלטו ישב עד מות הכהן הגדל ואחרי מות
הכהן הגדל ישוב הרצוח אל ארץ אוזתו והיו אלה
לכם לזקת מועפט לדתכם בכל מושבתכם
כל מכה נפש כפי עדים ירצח את הרצוח ועד
אוזר לא יענה בנפש למוות ולא תקהו כפר
לנפש רצוח אשר הוא רשע כמוות כי מות ימות

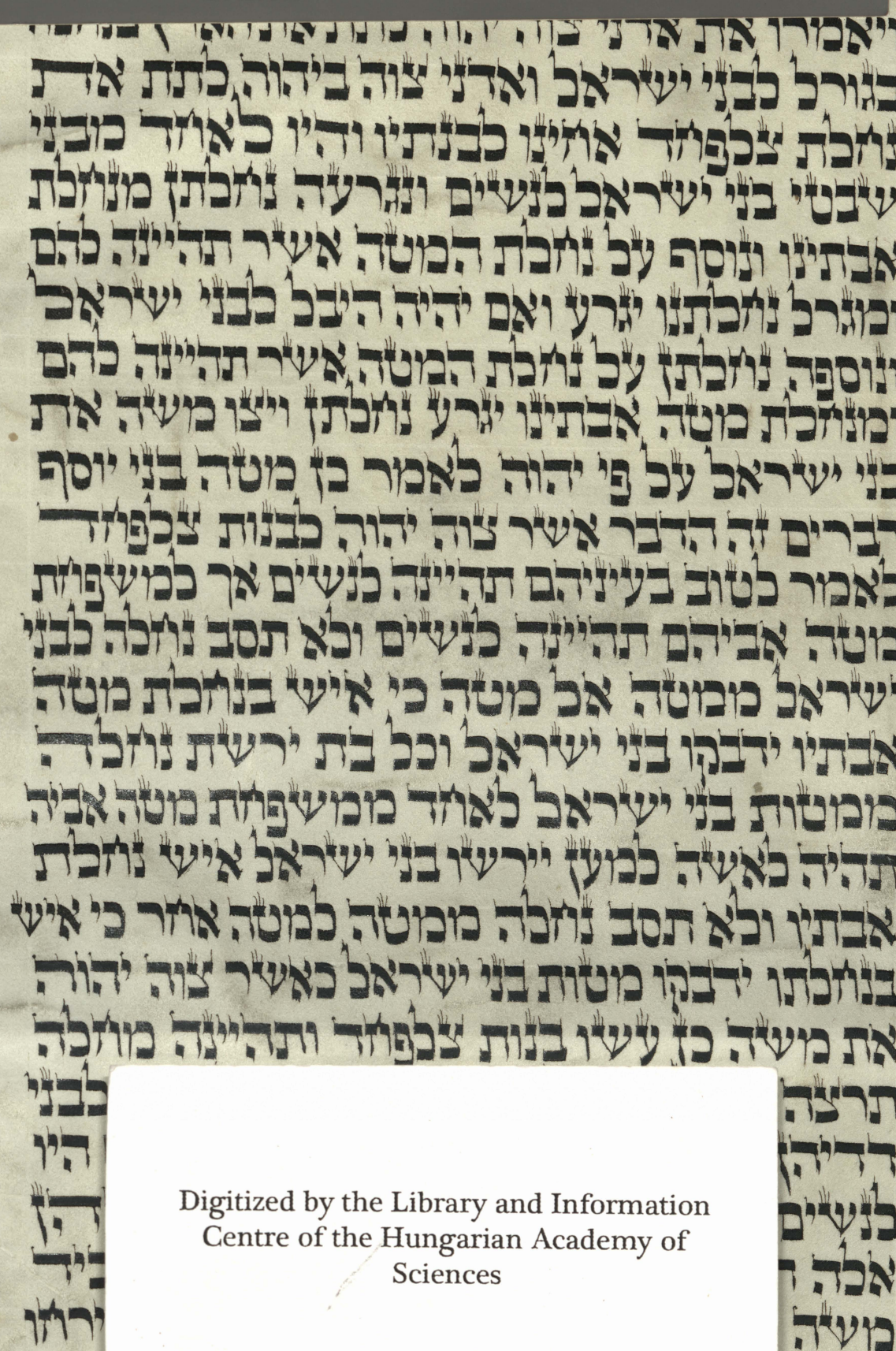
ולא תקוּזוּ כפר בלֹוֹס אֶל עֵיר מוֹקֵלְטוֹ לְשׁוּב
לְשֵׁבֶת בָּאָרֶץ עַד מוֹת הַכֹּהֵן וְלֹא תוֹנִיפוּ אֶת
הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם בָּהּ כִּי הַדָּם הוּא יוֹנִיף אֶת
הָאָרֶץ וְלֹא־אָרֶץ לֹא יִכְפֹּר לְדָם אֲשֶׁר שָׁפַךְ בָּהּ
כִּי אִם בְּדָם שֹׁפְכוֹ וְלֹא תִטְמוֹא אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר
אַתֶּם יֹשְׁבִים בָּהּ אֲשֶׁר אֲנִי שֹׁכֵן בְּתוֹכָהּ כִּי אֲנִי
יְהוָה שֹׁכֵן בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וַיִּקְרְבוּ רֹאשֵׁי הָאֲבוֹת לְמוֹשֶׁה וְלֵאמֹר בְּנֵי גִלְעָד בֶּן
מִזְכִּיר בֶּן מִנַּשֶּׁה מוֹמְשֵׁפּוֹת בְּנֵי יוֹסֵף וַיִּדְבְּרוּ
לִפְנֵי מֹשֶׁה וּלְפָנֵי הַנְּשִׂאִים רֹאשֵׁי אֲבוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמְרוּ אֶת אֲדֹנֵי צוּה יְהוָה לָתֵת אֶת הָאָרֶץ בְּנִזְחָלָהּ
בְּגֹורֶל לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲדֹנֵי צוּה בִיהוָה לָתֵת אֶת
נִזְחָלָתָם צִלְפָּזָה אֶחָיו לְבָנָתָיו וְהָיוּ לְאֹהֶל מוֹכְנֵי
עֲבָדָיו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְנָשִׁים וְנָגְרָעָה נִזְחָלָתָן מִנִּזְחָלָת
אֲבֹתָיו וְנֹסֶפֶת עַל נִזְחָלָת הַמִּטָּה אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה לָהֶם
וּבְגֹרֶל נִזְחָלָתָן יִגְרַע וְאִם יִהְיֶה הָעֵבֶל לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל
וְנֹסֶפֶת נִזְחָלָתָן עַל נִזְחָלָת הַמִּטָּה אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה לָהֶם
וּמִנִּזְחָלָת מִטָּה אֲבֹתָיו יִגְרַע נִזְחָלָתָן וַיֵּצֵא מֹשֶׁה אֶת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל פִּי יְהוָה לֵאמֹר בֶּן מִטָּה בְּנֵי יוֹסֵף
דְּבָרִים זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צוּה יְהוָה לְבָנוֹת צִלְפָּזָה
לֵאמֹר כָּטוֹב בְּעֵינֵיהֶם תִּהְיֶינָה לְנָשִׁים אֶךְ לְמוֹשֶׁה וְלֵאמֹר
מִטָּה אֲבִיהֶם תִּהְיֶינָה לְנָשִׁים וְלֹא תִסָּב נִזְחָלָה לְבְנֵי
יִשְׂרָאֵל מִמִּטָּה אֶל מִטָּה כִּי אִישׁ בְּנִזְחָלָת מִטָּה
אֲבֹתָיו יִדְבְּקוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְכָל בֵּית יִרְשָׁתָם נִזְחָלָה
מִמִּטּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאֹהֶל מוֹמְשֵׁפּוֹת מִטָּה אֲבִיהֶם
תִּהְיֶינָה לְאֵשֶׁה לְמוֹעֵץ יִירָשׁוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ נִזְחָלָת
אֲבֹתָיו וְלֹא תִסָּב נִזְחָלָה מִמִּטָּה לְמִטָּה אֹחֶז כִּי אִישׁ
בְּנִזְחָלָתוֹ יִדְבְּקוּ מִטּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר צוּה יְהוָה
אֶת מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ בָנוֹת צִלְפָּזָה וְתִהְיֶינָה מִנִּזְחָלָה
תִּרְצֶה וְנִזְחָלָה וּמִנִּזְחָלָה וְנָעָה בָנוֹת צִלְפָּזָה לְבְנֵי
דְּדִיהֶן לְנָשִׁים מוֹמְשֵׁפּוֹת בְּנֵי מִנַּשֶּׁה בֶּן יוֹסֵף הָיוּ
לְנָשִׁים וְתִהְיֶינָה נִזְחָלָתָן עַל מִטָּה מוֹמְשֵׁפּוֹת אֲבִיהֶן
אֵלֶּה הַמִּנְצוֹת וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צוּה יְהוָה בְּיַד
מֹשֶׁה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֶרְבַת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן יְרֵחוֹ

אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל
בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן בְּמִדְבַּר בְּעֶרְבַת מוֹאָב סוֹף בֵּין
פָּאָרֶץ וּבֵין תַּפֹּךְ וּכְבֶּן וּנְצִרְתָּ וְדִי זֶה־בְּאֹהֶל עֲשֶׂה
יוֹם מוֹחֲרֵב דָּרָךְ הָרָשָׁה עַד קֶדֶשׁ בְּרִנְעָה

ויהי בארבעים שנה בעשתי עשר חודש באומו
לחודש דבר משה אל בני ישראל ככל אשר
צוה יהוה אתו אלהם אחרי הכתו את סיוח מוכר
האמורי אשר יושב בחשבון ואת עוג מוכר הבשן
אשר יושב בעשתרת באדרעי בעבר הירדן
בארץ מואב הואיל משה באר את התורה הזאת
לאמור יהוה אלהינו דבר אלינו בחרב לאמור רב
לכם שבת בהר הזה פנו וסעו לכם ובאו דרך
האמורי ואל כל שכניו בערבה בהר ובעפלה
ובנגב ובחוף הים ארץ הכנעני והלבנון עד הנחל
הגדל נהר פרת ראה נתתי לפניכם את הארץ באר
ורשו את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם
לאברהם ליעקב וליתת להם וכלרעים
אזריהם ואמור אלכם בעת ההוא לאמור לא אוכל
לבדי עתה אתכם יהוה אלהיכם הרבה אתכם
והנכם היום ככוכבי השמים לרב יהוה אלהי
אבותכם יספ עליכם ככם אברהם פעמים ויברך
אתכם כאשר דבר לכם איכה אשא לבדי טרונכם
וכושאכם וריבכם הבו לכם אנשים חכמים
ונבנים וידעים כשביטיכם ואשיכום בראשיכם
ותענו אתי ותאמרו טוב הדבר אשר דברת לעשות
ואקח את ראשי עבטיכם אנשים חכמים וידעים
ואתן אותם ראשים עליכם שרי אכלים ושרי
מאות ושרי חמושים ושרי עשרת ושטרים
כשביטיכם ואצוה את שפטיכם בעת ההוא לאמור
שמעו בין אחיכם ושפטתם צדק בין איש ובין
אחיו ובין גרו לא תכירו פנים במושפט כקטן
כגדל תשמעון לא תגורו מפני איש כי המושפט
לאלהים הוא והדבר אשר יקעה מכם תקרבו
אלי ושמעתי ואצוה אתכם בעת ההוא את כל
הדברים אשר תעשו ותסעו מחרב ונכר את כל
המודבר הגדול והנורא ההוא אשר ראיתם דרך
הר האמורי כאשר צוה יהוה אלהינו אתנו ונבא עד
קדש ברנע ואמור אלכם באתם עד הר האמורי
אשר יהוה אלהינו נתן לנו ראה נתן יהוה אליך
לפניך את הארץ ענה רש כאשר דבר יהוה
אלהי אבתיך כך אל תירא ואל תחז ותקרבו
אלי כלכם ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו ויחפרו
לנו את הארץ וישבו אתנו דבר את הדרך אשר
נענה בה ואת הערים אשר נבא אליהן ויטב בעיני
הדבר ואקח מכם שנים עשר אנשים איש אחד
כשביט ופנו ויעלו ההרה ויבאו עד נחל אשר

ר אכל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֶת הַיִּרְדֵּן אֶרְצָה
 בַּמִּקְבֹּץ תִּהְיֶינָה
 בְּשִׁגְגָה וְהָיוּ כִכְמֹת
 הָרִצָּצִים עַד עֲמֹדוֹ
 ר תִּתְּנוּ שֵׁשׁ עָרֵי
 עָרִים תִּתְּנוּ מוֹעֵבֶר
 מִן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן עָרֵי
 וּכְתוּשָׁה בְּתוֹכָם
 שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה כִּכְמֹת
 הִכְהוּ וַיָּבִיט רִצָּצִים
 לְבֶן יֶדֶד אֲשֶׁר
 מוֹת יוֹבִיט הָרִצָּצִים
 וַיָּבִיט רִצָּצִים הוּא
 יָבִיט אֶת הָרִצָּצִים
 אֶת יֶהֱדִפְנוּ אִי
 אֵיבָה הִכְהוּ בִּידוֹ
 וְאֵלֶּה הָרִצָּצִים יָבִיט אֶת
 אֵיבָה הָרִצָּצִים אִי
 הָ אֵן בְּכֹל אֲבָן
 עֲלֵיו וַיָּבִיט וְהוּא
 וַיִּפְּטוּ הָעֵדָה בֵּין
 טִיִּם הָאֵלֶּה וְהַצִּיּוֹ
 מִן וְהַשִּׁיבֹו אֶתֵּן
 יָמָה וַיִּשָּׁב בָּהּ עַד
 מִן בְּשִׁמְךָ הָקֹדֶשׁ
 יִר מִקְבֹּץ אֲשֶׁר
 מוֹדִיעַ כְּגֹבֶל עֵיר
 צִיּוֹ אֵין כִּי דָם כִּי
 הָ הָדָל וְאֲחֵרֵי מוֹת
 אֲחֻזָּתוֹ וְהָיוּ אֵלֶּה
 כֹּל מוֹשְׁבֵי בְתִיכֶם
 אֶת הָרִצָּצִים וְעַד
 לֹא תִקְחוּ כִפֹּר
 מוֹת כִּי מוֹת יוֹבִיט

בארבעים שנה בעשיתי עשר וזה
 דש' דבר משה אל בני ישראל
 יהוה אתו אלהם אחרי הכתו או
 מורי אשר יושב בחשבון ואת עול
 יר יושב בעשיתרת באדרעי בענ
 רץ מואב הואיל משה באר את ה
 בור יהוה אלהינו דבר אכינו בחרב
 שבת בהר הזה פנו וסעו לכם ו
 מורי ואל כל שכניו בערבה בהר
 לב ובחוף הים ארץ הכנעני והלבנו
 יכל נהר פרת ראה נתתי לפניכם את
 ורעיו את הארץ אשר נשבע יהוה
 לאברהם ליעקב וליעקב באתת כל
 אחריהם ואמר אלכם בעת ההוא לא
 לבדי עשאת אתכם יהוה אלהיכם
 והנכם היום ככוכבי השמים כרב
 אבותכם יספ עליכם ככם אברך פעם
 אתכם כאשר דבר לכם איכה אשא
 ומושיאכם וריבכם הבו לכם אנשים
 ונבנים וידעים כשעבטיכם ואשימו
 ותענו אתי ותאמרו טוב הדבר אשר
 ואקח את ראעי עבטיכם אנשים חכם
 ואתן אותם ראשים עליכם שרי אכל
 מאות ושרי חמושים ושרי עשרת
 כשעבטיכם ואצוה את שפטיכם בעת
 שמוע בין אחיכם ושפטתם צדק בין
 אחיו ובין גרו לא תכירו פנים בבוש
 בגרב תשמעון לא תגורו מפני איש
 לאלהים הוא והדבר אשר יקעה מ
 אכלי ושמועתי ואצוה אתכם בעת ההו
 הדברים אשר תעשון ונסע מחרב ו
 המדבר הגדול והנורא ההוא אשר רא
 הר האמרי כאשר צוה יהוה אלהינו את
 קדש ברנע ואמר אלכם באתם עד ה
 אשר יהוה אלהינו נתן לנו ראה נתן
 כפניך את הארץ עכל רע כאשר
 אכלי אבתיך כר אכל תירא ואל תח
 אכלי ככם ותאמרו נשלוזה אנשים כפ
 לנו את הארץ וישבו אתנו דבר את ה
 נעלה בה ואת הערים אשר נבא אליה
 הדבר ואקח מכם שנים עשר אנשים
 כשעבטו ויפנו ויעלו ההרה ויבאו עד

[illegible]